

Ewangelia Mateusza

Глава 13

1. Того дня Ісус вийшов з дому і сидів біля моря; 2. і зібралися коло Нього численні юрби; Він увійшов у човен і сів, а всі люди стояли на березі. 3. Він багато говорив їм притчами, кажучи: **Ось вийшов сіяч сіяти.** 4. І як він сіяв, одне зерно впало при дорозі, і прилетіли птахи та видзьобали його. 5. Інше впало на кам'яний ґрунт, де не було багато землі, і швидко зійшло, бо не мало глибокої землі; 6. а як зійшло сонце, вигоріло і, не маючи кореня, всохло. 7. Інше впало в терня, а терня виросло й заглушило його. 8. Інше впало на добру землю і давало плід: одне в сто разів, одне в шістдесят, одне в тридцять разів. 9. Хто має вуха, [щоб слухати,] нехай слухає. 10. Підійшовши, учні сказали Йому: Чому ти говориш до них притчами? 11. А Він у відповідь сказав їм: Бо вам дано пізнати таємниці Царства Небесного, а їм не дано. 12. Бо хто має, тому дасться, і матиме понад міру; а хто не має, то й те, що має, відбереться від нього. 13. Я тому говорю до них притчами, що, дивлячись, вони не бачать, а слухаючи, - не чують і не розуміють; 14. і збувається в них пророцтво Ісаї, який каже: Слухом почуєте, та не будете розуміти, і, дивлячись, завважите, та не будете бачити. 15. Бо огрубіло серце в цього народу, і вухами недочувають, і свої очі зажмурили, щоб не побачити очима і не почути вухами; та й серцем не зрозуміли і не навернулися, аби Я зцілив їх. 16. Ваші ж очі щасливі, бо бачать, і ваші вуха, бо чують; 17. щиро правду кажу вам, що багато пророків і праведників бажали бачити те, що ви бачите, але не бачили; і чути хотіли те, що ви чуєте, але не чули. 18. Отже, послухайте притчу про сіяча. 19. До кожного, що слухає слово Царства і не розуміє, приходить лукавий і забирає посіяне в його серці; це те, що сіяне при дорозі. 20. А посіяне на кам'янистому - це той, що слухає слово і негайно з радістю його приймає, 21. але не маючи в собі кореня, він є непостійний, і коли настає скрута або переслідування через слово, він швидко спокушується. 22. Посіяне в тернях - це той, що слухає слово, але клопоти світу та омана багатства глушать те слово і воно лишається без плоду. 23. А посіяне в добру землю - це той, хто слухає слово і розуміє, тому приносить плід - один родить у сто разів більше, один у шістдесят, один у тридцять. 24. Іншу притчу подав їм, кажучи: Подібне Царство Небесне до того, хто сіє добре насіння на своїм полі. 25. Коли люди спали, прийшов ворог, посіяв кукіль серед пшениці та й пішов. 26. А як зійшло збіжжя і дало плід, тоді з'явився і кукіль. 27. Прийшли слуги господаря і сказали Йому: Пане, хіба не добірне насіння ти сіяв на твоїм полі? Звідки ж узявся кукіль? 28. А Він сказав їм: Ворожа людина це зробила. І кажуть Йому раби: Хочеш, щоб ми пішли й випололи його? 29. Він же сказав: Ні, бо, вириваючи кукіль, щоб ви часом не повиривали з ним пшениці. 30. Залиште, щоб росло і те, й те разом до жнив, а під час жнив скажу жителям: зберіть спершу кукіль та зв'яжіть його в снопи, аби спалити його, а пшеницю складіть до моєї клуні. 31. Іншу притчу подав їм, кажучи: Царство Небесне подібне до зерна

гірчиці, що його людина взяла та й посіяла на своїм полі; **32.** воно, хоч і найменше з усіх зерен, та коли виросте, стає більшим за всю городину і стає деревом, так що прилітають птахи небесні і гніздяться на його гілках. **33.** Іншу притчу навів їм: Царство Небесне подібне до закваски, що її жінка взяла й поклала до трьох мірок борошна, доки все не вкисне. **34.** Це все казав Ісус людям у притчах, а без притчі нічого їм не казав, **35.** щоб збулося сказане пророком, що промовляє: Відкрию уста мої в притчах, виявлю сховане від початку світу. **36.** Залишивши натовп, прийшов до хати. І приступили до Нього учні Його, кажучи: Роз'ясни нам притчу про польовий кукіль. **37.** Він же, відповідаючи, сказав: Той, що посіяв добре насіння, - це Син Людський, **38.** а поле - це світ; добре ж насіння - це сини Царства; кукіль посіяв, - це диявол; жнива - це кінець світу; а жінці - це ангели. **39.** **40.** Отже, як збирають кукіль і палять у вогні, так буде при кінці світу; **41.** Син Людський пошле своїх ангелів, які зберуть із його Царства всі спокуси й тих, що чинять беззаконня, **42.** і вкинуть їх у вогняну піч; там буде плач і скрегіт зубів. **43.** Тоді праведники засяють, як сонце, в Царстві Батька свого. Хто має вуха, нехай слухає. **44.** Царство Небесне подібне до скарбу, схованого на полі, який людина, знайшовши, ховає і з тієї радости йде та продає все, що має, й купує те поле. **45.** Ще Царство Небесне подібне до людини - купця, що шукає гарних перлин: **46.** знайшовши ж одну дорогоцінну перлину, іде, продає все, що має, і купує її. **47.** Царство Небесне подібне також до невода, вкиненого в море, що назбирав усякої всячини, **48.** якого, коли він наповниться і витягнуть його на берег, сівши, виберуть усе добре до посудин, а погане викинуть геть. **49.** Так буде при кінці світу: вийдуть ангели і відлучать злих з-поміж праведних, **50.** який людина у вогняну піч; там буде плач і скрегіт зубів. **51.** [Каже їм Ісус:] Чи зрозуміли це все? Відповідають Йому: Так. **52.** Він же сказав їм: Задля цього кожний книжник, що навчений про Царство Небесне, подібний до людини-господаря, що видобуває зі своєї скарбниці нове й старе. **53.** Коли скінчив Ісус ці притчі, пішов звідти. **54.** Прийшовши до своєї батьківщини, навчав їх у їхній синагозі, так що дивувалися вони й говорили: Звідки в Нього ця мудрість і сили? **55.** Хіба Він не Син теслі? Хіба не Його мати зветься Марією, а брати Його Яків, і Йосип, і Симон, і Юда? **56.** Хіба Його сестри не всі між нами? Тож звідки у Нього це все? **57.** Обурювались ним. Ісус же сказав їм: Пророк не має шани тільки в своїй батьківщині та в своїй хаті **58.** І не зробив там багатьох див через їхнє невірство.

Біблія

Новий переклад

Новий переклад УБТ Рафаїла Турконяка (1997-2007)

Українське біблійне товариство

Рафаїл Павлович Турконяк, 1997-2007

Форматований текст з виділенням слів Ісуса